

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนเป็นเรื่องของการกล่อมเกลาทางจิตใจให้เกิดเจตคติ เกิดความตระหนัก และซึมซับไปพร้อมกับการปฏิบัติจนเกิดเป็นนิสัย โดยทั่วไปโรงเรียนได้ส่งเสริมพัฒนานักเรียน หลายประการ คือ 1) การวิจัย และพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมผู้เรียน โดยใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนผ่านทางครูที่ปรึกษา ในช่วงโฮมรูมเป็นฐาน 2) การอบรมครูเพื่อสอนผู้เรียนให้เข้าถึงแก่นของหลักสูตร โดยเริ่มอบรมที่ครูผู้สอนก่อนเพื่อนำไปอบรมนักเรียน 3) การส่งเสริมให้โรงเรียนจัดกิจกรรมกล่อมเกลา (ซึมซับ) ด้านคุณธรรมจริยธรรมให้เกิดแก่ผู้เรียน 4) การส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนที่สร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่ผู้เรียน โดยยึดหลักสำคัญ คือ ส่งเสริมให้ครูเป็นตัวแบบ (Modeling) ที่ดีให้แก่เด็กเพื่อให้เกิดความศรัทธาและอยากทำตามเพราะกระบวนการกล่อมเกลาทางสังคม (Social Learning) เชื่อว่าตัวแบบเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม การใช้กระบวนการกลุ่มในการกล่อมเกลา (Group Process) ครูทุกคนแม้จะสอนวิชาใดก็ตามควรตระหนักว่าต้องมีหน้าที่ในการสอนคุณธรรมจริยธรรมด้วย โดยครูควรเลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับเรื่องที่สอน ไม่ควรใช้การบรรยายอย่างเดียว ควรใช้วิธีการเชิงเหตุผลให้คิดวิเคราะห์ ใช้ตรรกะใช้การสร้างจุดสะท้อนใจ ใช้การอนุมาณ การอุปมาอุปไมย การใช้สื่อการสอนอย่างเหมาะสม การวัดประเมินผลด้านคุณลักษณะของผู้เรียนที่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมากกว่าวัดด้านความรู้อย่างเดียว 5) การส่งเสริมให้ครูและนักเรียนเข้าเรียนและสอบตามหลักสูตรธรรมศึกษา (นักธรรมตรี-โท-เอก) โดยการสมัครเข้าเรียนและสอบตามหลักสูตรนักธรรมตรี-โท-เอก ซึ่งจะได้ทั้งความรู้และกล่อมเกลาทางจิตใจไปด้วย 6) การจัดกิจกรรมเพื่อกล่อมเกลาจิตใจให้น่าสนใจ โดยการวางแผนและดูแลให้บรรลุตามเป้าหมายด้วย 7) การใช้ดนตรี กีฬา ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นเครื่องมือกล่อมเกลาจิตใจนักเรียน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสร้างความสุนทรีย์ในจิตใจและกล่อมเกลาให้นักเรียนได้เป็นอย่างดี แต่ครูหรือผู้ฝึกต้องวางแผนและดูแลอย่างดีด้วย 8) การใช้สื่อ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนธรรมะที่สนุก ๆ ให้นักเรียนเกิดความสนใจมากกว่าการเล่นเกมที่มอมเมา เป็นต้น 9) การจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม โดยจัดบรรยากาศภายในโรงเรียนให้เป็นสถานที่ที่น่าอยู่น่าเรียน และช่วยกล่อมเกลาจิตใจนักเรียน 10) การจัดกิจกรรมประกวด แข่งขัน ยกย่องคนดีโดยกำหนดเกณฑ์ กติกา และมีวิธีดำเนินการ

ที่มีความหมายทำให้คนทำความดีเกิดกำลังใจ และคนอื่นอยากทำความดีด้วย จะเห็นได้ว่าแนวทางในการสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนโดยสรุปโรงเรียนต้องการพัฒนาแนวทางในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักเรียนอย่างยั่งยืน (ชนศ จำเกิด, 2548)

ทั้งนี้การปฏิรูปการศึกษา ได้เร่งรัดให้สถานศึกษาใช้คุณธรรมนำความรู้พัฒนาคนโดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความร่วมมือของสถาบัน ครอบครัว ชุมชน โดยกำหนดคุณทศศาสตร์ในการดำเนินงานตามโครงการคุณธรรมนำความรู้ของกระทรวงศึกษาธิการ มีเป้าหมายหลักของการดำเนินงาน คือนักเรียน นักศึกษา ในโรงเรียนได้ใช้ระบบเครือข่ายที่มีโรงเรียนเป็นฐานเชื่อมโยงกับสถาบันครอบครัว และสถาบันศาสนา สร้างเป็นวัฒนธรรมสถานศึกษา หรือวิถีชีวิตของทุกคนในสถานศึกษา (นัยนา นาคะสิงห์, 2554, หน้า 1) การจัดการศึกษาให้เกิดผลดีมีประสิทธิภาพ ตรงตามความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะผู้ปกครอง สถานศึกษาควรใช้กระบวนการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 8 คือ การให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ส่งผลให้การบริหารจัดการศึกษาสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง เนื่องจากผู้ปกครองสามารถแสดงความคิดเห็น การวางแผน การดำเนินการ และการแก้ไขปัญหา ตลอดจนการควบคุม กำกับ ติดตามและประเมินผล เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถทำได้ทั้งทางตรง คือ ร่วมเป็นคณะทำงานและทางอ้อม คือ ร่วมวางแผนทาง และนโยบาย (ชนสาร บัลลังก์ปัทมา, 2551, หน้า 30) รูปแบบการให้การสนับสนุนและส่งเสริมการเข้ามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาโดยไม่มีช่องว่างระหว่างวัย เพศ เพราะผู้เรียนจะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัวมากกว่าอยู่ที่โรงเรียน ครอบครัวจึงเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของเด็กเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะพ่อแม่ ซึ่งถือว่าเป็นครูคนแรกของลูก จึงเป็นผู้ที่มีบทบาทในการให้การศึกษา อบรมด้านต่าง ๆ แก่บุตรหลานของตนเอง เช่น ด้านคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย อุทิศเสียใจคอ กิริยามารยาท และด้านบุคลิกภาพต่าง ๆ (อุคม คันธะรส, 2542, หน้า 1) การที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลเอาใจใส่ อบรมเลี้ยงดูลูก ส่งผลถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ ทั้งนี้จากการศึกษางานวิจัยของ อุคม คันธะรส (2542) พบว่า โดยทั่วไปผู้ปกครองมีบทบาทในการอบรมเลี้ยงดูลูก 3 แบบ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบการให้ความรัก ความอบอุ่น การอบรมเลี้ยงดูแบบการฝึกฝนระเบียบวินัยในตนเอง และการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผลระดับต่าง ๆ ซึ่งการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 3 แบบนี้มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้งด้านการศึกษา และคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน จะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้

ของผู้ปกครอง ส่งผลให้นักเรียนได้สัมผัสประสบการณ์และเรียนรู้จากเรื่องจริง เป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้กับนักเรียน และหากมีการร่วมมือกันระหว่าง โรงเรียนและผู้ปกครองแล้ว ผู้ปกครองจะเป็นเครือข่ายที่สำคัญในการช่วยเหลือ และส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ให้กับนักเรียน

จากการศึกษางานวิจัยของนักวิชาการในประเทศหลายคน พบว่า เด็กไทยกำลังขาดคุณธรรม จริยธรรม จึงควรส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้การทำความคิดตั้งแต่ยังเล็ก ๆ ในขณะเดียวกันสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัวมหาวิทยาลัยมหิดล ได้ทำการวิจัยคุณลักษณะและกระบวนการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมในประเทศไทย พบว่า สถาบันการศึกษาถูกคาดหวังจากบุคคลต่าง ๆ ว่าจะเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมเคียงคู่กับครอบครัวและสถาบันศาสนา หรือ บวร คือ บ้าน วัด โรงเรียน ขณะที่พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กไทยเกิดจาก 1) สื่อ เช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แผ่นซีดี รวมถึงโทรศัพท์มือถือที่เผยแพร่คำนิยมไม่พึงประสงค์ อาทิ การแต่งกาย ใช้ของราคาแพง ตั้งกลุ่มแก๊ง ใช้ความรุนแรง มั่วสุมทางเพศ 2) ครอบครัว มุ่งทำงานหาเงินจนไม่มีเวลาอบรมลูก พ่อแม่บางคนเป็นแบบอย่างไม่ดีให้แก่ลูก เช่น เป็นนักเลงสุรา เล่นการพนัน 3) ชุมชน เกิดกิจการร้านค้าขายมุขใกล้บ้าน และ โรงเรียนมากมาย เช่น ร้านขายสุรา บ่อนการพนัน โรงแรมม่านรูด คาราโอเกะ ร้านเกม เป็นต้น ซึ่งวัยรุ่นสามารถเข้าถึงได้โดยไม่มีผู้ใหญ่ควบคุม และ 4) โรงเรียน ครูยังขาดความเข้าใจธรรมชาติของนักเรียน ไม่รู้วิธีการส่งเสริมนิสัยที่ดีให้แก่เด็กนักเรียนมักใช้วิธีเดิม ๆ เช่น การอบรมแบบบ่นว่า จุกจิก ลงโทษ มากกว่าให้รางวัล ทำให้เด็กไม่ร่วมมือ ไม่เชื่อถือในตัวครู (อาภากรณ์ กิจศิริ, 2552 อ้างถึงใน สรินญา ชัยนุรัตน์, 2554)

จากรายละเอียดข้างต้น จะเห็นว่าโรงเรียนมุ่งเน้นและส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนอย่างต่อเนื่อง แต่จากการศึกษางานวิจัย ยังพบปัญหาเด็กไทยกำลังขาดคุณธรรม จริยธรรม จึงเห็นว่าโรงเรียนไม่สามารถส่งเสริมพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม นักเรียนได้เพียงฝ่ายเดียว ดังนั้นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมจึงควรร่วมมือกันทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับครอบครัว เป็นสิ่งจำเป็นที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย และจิตใจ สติปัญญา ความรู้ ความมีคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และประเทศชาติต่อไป

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการส่งเสริมคุณธรรมพื้นฐานดังกล่าว จึงสนใจศึกษาวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนปากช่องพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ทั้งนี้

เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน และ การศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนปากช่องพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามเพศ อาชีพหลัก และระดับการศึกษา ทั้งนี้สามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนปากช่องพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนปากช่องพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนปากช่องพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามเพศ อาชีพหลัก และระดับการศึกษา
3. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนปากช่องพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ตามทัศนะของผู้เกี่ยวข้อง

สมมติฐานของการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล คือ ผู้ปกครองที่มี เพศ อาชีพ และวุฒิการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนปากช่องพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ที่แตกต่างกัน

คำถามในการวิจัย

1. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนปากช่องพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับใด
2. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนปากช่องพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตาม เพศ อาชีพ และวุฒิการศึกษา แตกต่างกันหรือไม่

3. แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนปากช่องพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา เป็นอย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนปากช่องพิทยาคม สังกัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดนครราชสีมา ตามแนวปฏิบัติ 8 ด้าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2543, หน้า 146-147) ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

2. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนปากช่องพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา โดยมีนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) จำนวน 248 คน และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-ม.6) จำนวน 227 คน ในปีการศึกษา 2556 จำนวน 475 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ปกครองของนักเรียน โรงเรียนปากช่องพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2556 จำนวน 214 คน ตามตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียน

3.1.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล

3.1.1.1 เพศ

3.1.1.1.1 เพศชาย

3.1.1.1.2 เพศหญิง

3.1.1.2 อาชีพ

3.1.1.2.1 อาชีพรับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

3.1.1.2.2 อาชีพเกษตรกร

3.1.1.2.3 อาชีพค้าขาย

3.1.1.2.4 อาชีพรับจ้างทั่วไป

3.1.1.3 วุฒิการศึกษา

3.1.1.3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

3.1.1.3.2 ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

3.1.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ตามแนวปฏิบัติ 8 ด้าน ต่อไปนี้

3.1.2.1 ด้านความขยัน

3.1.2.2 ด้านความประหยัด

3.1.2.3 ด้านความซื่อสัตย์สุจริต

3.1.2.4 ด้านความมีวินัย

3.1.2.5 ด้านความสุภาพ

3.1.2.6 ด้านความสะอาด

3.1.2.7 ด้านความสามัคคี

3.1.2.8 ด้านความมีน้ำใจ

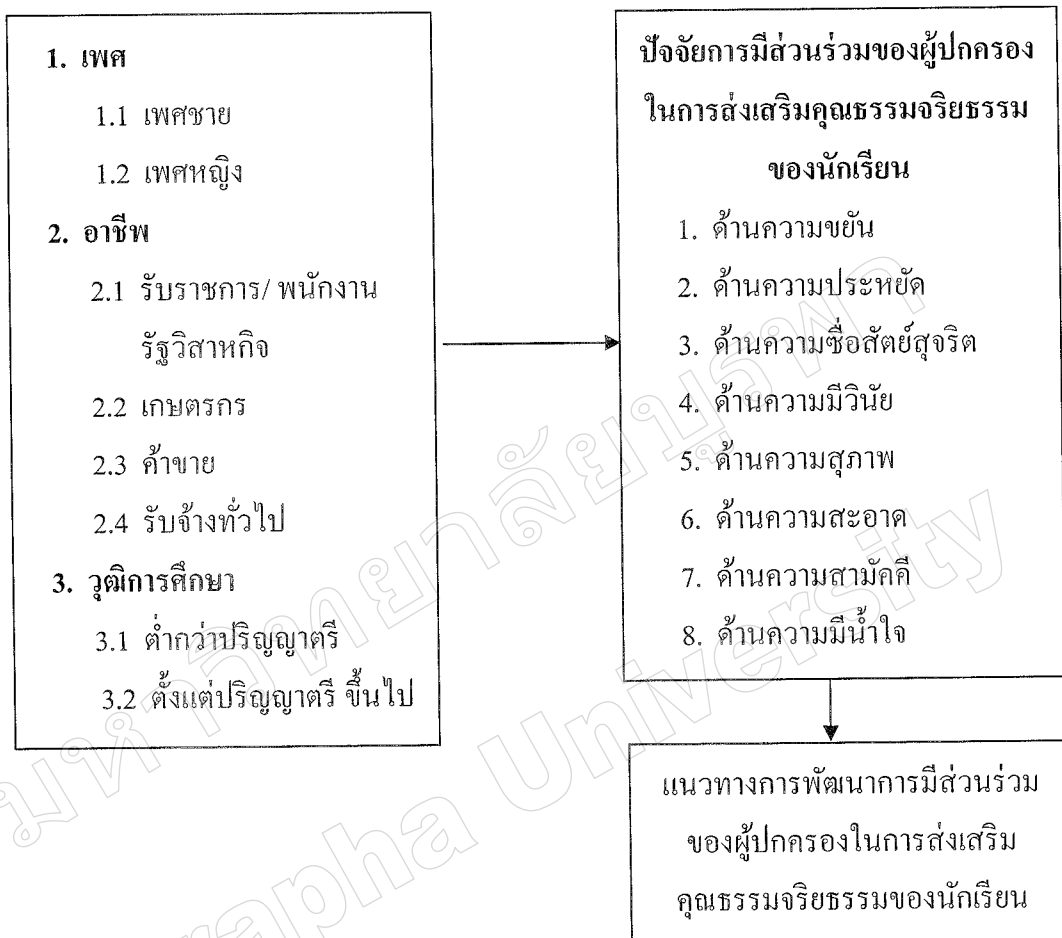
3.2 แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนปากช่องพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนปากช่องพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้อาศัยแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2543, หน้า 146-147) โดยศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนในด้านความขยัน ความประหยัด ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความมีน้ำใจ เป็นการศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนปากช่องพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามเพศ อาชีพ และวุฒิการศึกษา ของผู้ปกครองนักเรียน และการศึกษาแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน โดยใช้การสัมภาษณ์ ดังภาพที่ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การมีส่วนร่วม หมายถึง ความสนใจ และความร่วมมือของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ในที่นี้หมายถึง การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการร่วมกันกับ โรงเรียนเรื่องการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน

คุณธรรมจริยธรรม หมายถึง ความประพฤติที่ดีงาม สภาพอันดีงามหรือหน้าที่อันพึงมี อยู่ในตัว อันมีรากฐานเริ่มต้นจากปรัชญาความคิดที่ถูกต้อง ประกอบกับมีค่านิยมที่ถูกต้อง และเมื่อประพฤติแล้วเป็นเหตุก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีงามทั้งต่อตนเองและต่อผู้อื่น คุณธรรมเป็นเครื่องควบคุมและกำกับการประพฤติของคนในสังคม ให้มีความรู้สึกนึกคิดและแสดงออกในสิ่งที่ดีงาม

ก่อให้เกิดประโยชน์สุขทั้งแก่ตนเอง ผู้อื่น และสังคมส่วนรวม จุดมุ่งหมายสูงสุดของการมีคุณธรรมจริยธรรมในสังคม ให้ทุกชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติและมีความสุขตามองค์ประกอบ 8 ด้านคือ

1. ความขยัน หมายถึง ความตั้งใจเพียรพยายามของนักเรียนในความปกครองของผู้ปกครองที่จะทำหน้าที่การทำงานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ อดทน ความขยันต้องปฏิบัติควบคู่กับการใช้สติปัญญาแก้ปัญหาจนเกิดผลสำเร็จ
2. ความประหยัด หมายถึง นักเรียนในความปกครองของผู้ปกครองการรู้จักเก็บออม ถนอมใช้ทรัพย์สิน สิ่งของแต่พอควร พอประมาณ ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า ไม่ฟุ่มเฟือย ฟุ้งเฟ้อ
3. ความซื่อสัตย์ หมายถึง ความประพฤติของนักเรียนในความปกครองของผู้ปกครอง เป็นคนที่ตรง ไม่เอินเอียง ไม่มีเล่ห์เหลี่ยม มีความจริงใจ ปลอดจากความรู้อคติลำเอียงหรืออคติ
4. ความมีวินัย หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนในความปกครองของผู้ปกครอง ที่มีความยึดมั่นในระเบียบแบบแผน ข้อบังคับและข้อปฏิบัติ ได้ถูกต้องตามวิธีการ กฎ ระเบียบ ซึ่งมีทั้งวินัยในตนเองและวินัยต่อสังคม
5. ความสุภาพ หมายถึง นักเรียนในความปกครองของผู้ปกครองที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย อ่อนโยน ละมุนละม่อม มีกิริยามารยาทที่ดีงาม มีสัมมาคารวะ
6. ความสะอาด หมายถึง นักเรียนในความปกครองของผู้ปกครองที่ไม่มีความมัวหมองทั้งกาย ใจ และสภาพแวดล้อมความผ่อนคลายเป็นที่เจริญตา ทำให้เกิดความสบายใจแก่ผู้พบเห็น
7. ความสามัคคี หมายถึง นักเรียนในความปกครองของผู้ปกครองที่มีความพร้อมเพียงกัน ความกลมเกลียวกัน ความปรองดองกัน โดยร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุตามที่ต้องการ ปฏิบัติงานด้วยความสร้างสรรค์ ปราศจากการทะเลาะวิวาทไม่เอาัดเอาเปรียบกัน เป็นการยอมรับความมีเหตุผล และความแตกต่าง หลากหลายทางความคิดและเชื้อชาติ หรือเรียกว่า มีความสมานฉันท์
8. ความมีน้ำใจ หมายถึง นักเรียนในความปกครองของผู้ปกครองที่มีความจริงใจที่ไม่เห็นแก่เพียงตัวเอง หรือเรื่องของตนเอง แต่เห็นอกเห็นใจผู้อื่น เห็นคุณค่าในเพื่อนมนุษย์ มีความเอื้ออาทร เอาใจใส่ให้ความสนใจในความต้องการ ความจำเป็น ความทุกข์สุขของผู้อื่น และพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง หมายถึง แนวทางในการปฏิบัติที่กำหนดให้ผู้ปกครอง มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนทั้งทางตรงหรือทางอ้อมในลักษณะของการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ในสิ่งที่มีผลกระทบต่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน

สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนปากช่องพิทยาคม หมู่ที่ 1 ตำบลจันทึก อำเภอปากช่อง
จังหวัดนครราชสีมา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

เพศ หมายถึง เพศของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนปากช่องพิทยาคม หมู่ที่ 1 ตำบลจันทึก
อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

อาชีพ หมายถึง อาชีพของผู้ปกครองที่ทำรายได้หลักให้กับครอบครัวแบ่งเป็น 5 ประเภท
ดังนี้ อาชีพรับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพเกษตรกร อาชีพค้าขาย อาชีพรับจ้างทั่วไป และ
อาชีพอื่น ๆ โดยต้องระบุอาชีพลงไปในช่องว่างของอาชีพอื่น ๆ

วุฒิการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง จำแนกออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ ปวช. หรือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับการศึกษา ปวส. หรืออนุปริญญา ระดับ
การศึกษาระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้บริหาร และครูใน โรงเรียน สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นเครื่องมือในการ
บริหารหรือวางแผนให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม และเห็นถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการ
ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียน
2. ผลของการศึกษาค้นคว้าจะเป็นแนวทางในเพิ่มประสิทธิภาพในการมีส่วนร่วมของ
ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน และเพื่อเป็นประโยชน์
แก่ผู้ที่สนใจศึกษาวิจัยค้นหาหาความรู้